

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Trubka

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**ADA RULÍŠEK – VÝZNAMNÁ OSOBNOST HUDEBNÍHO
ŽIVOTA OLOMOUCKÉHO KRAJE**

Stanislav Bartošek, DiS.

Vedoucí práce: prof. Vladimír Rejlek

Oponenti práce: doc. Jaroslav Rouček, Ph.D., MgA. Jaroslav Halíř

Datum obhajoby: 3. 6. 2019

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2019

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Art of Music

Trumpet

BACHELOR'S THESIS

**ADA RULÍŠEK – AN IMPORTANT PERSONALITY OF MUSICAL
LIFE OF THE OLOMOUC REGION**

Stanislav Bartošek, DiS.

Thesis Advisor: Prof. Vladimír Rejlek

Thesis Opponent: Doc. Jaroslav Rouček, Ph.D., MgA. Jaroslav Halíř

Date of thesis defense: 3. 6. 2019

Academic title granted: BcA.

Prague, 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Ada Rulíšek – významná osobnost hudebního života Olomouckého kraje

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne.....

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Ada Rulíšek, byl hudební skladatel, který skládal převážně pro dechové orchestry a psal převážně o kraji, z kterého pocházel, o kraji severní Moravy. Jeho asi nejznámější skladbou je tango Moravo krásná. I když napsal spoustu krásných skladeb, tato patří k těm nejúspěšnějším. Bakalářská práce Ada Rulíšek, významná osobnost hudebního života Olomouckého kraje je rozdělena do čtyř kapitol. První kapitola obsahuje informace o životě skladatele. Druhá kapitola je o jeho tvorbě. Ve třetí kapitole se píše, ve kterých orchestrech působil. V poslední čtvrté kapitole jsou některé výňatky z dopisů osobností, které mu přáli k 30. výročí jeho umělecké činnosti.

Klíčová slova:

Ada Rulíšek, harmonika, Moravo krásná, dechový orchestr, Modrá muzika, dirigent, umělecký vedoucí

Abstract

Ada Rulíšek was a composer who composed mostly for brass bands and wrote mostly about the region he came from, about the region of Northern Moravia. His probably most famous song is a tango, *Moravo krásná*. Although he wrote a lot of beautiful songs, this one belongs to the most successful. The bachelor thesis *Ada Rulíšek - an important personality of musical life of the Olomouc Region* is divided into four chapters. The first chapter contains information about the composer's life. The second chapter is about his work. In the third chapter it is written in which orchestras he worked. In the last, fourth chapter there are some excerpts from the letters he got from various personalities congratulating him on the 30th anniversary of his artistic activities.

Keywords:

Ada Rulíšek, accordion, *Moravo krásná* (Moravia, You Beautiful), brass band, *Modrá muzika*, conductor, artistic leader

OBSAH

ÚVOD	8
1. ŽIVOT ADY RULÍŠKA	10
1.1. Moravák, vlastenec, muzikant.....	10
1.2. Hudební skladatel	15
1.3. Pedagog	16
2. TVORBA PRO VELKÉ DECHOVÉ ORCHESTRY	19
3. DECHOVÉ ORCHESTRY	22
3.1. Dechové orchestry, se kterými Ada Rulíšek působil	22
3.2. Modrá muzika	23
4. OCENĚNÍ ČINNOSTI A. RULÍŠKA VÝZNAMNÝMI HUDEBNÍMI OSOBNOSTMI	26
ZÁVĚR	30
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	31
SEZNAM PŘÍLOH.....	32

ÚVOD

Téma mé bakalářské práce *Ada Rulíšek, významná osobnost hudebního života Olomouckého kraje* vychází z celé řady poznatků, kterými jsem byl už od raného mládí obklopen. Můj otec, amatérský hudebník na trubku, který pocházel z muzikantské rodiny vyhlášeného vesnického učitele a kapelníka, mě přivedl k hudbě. Zvuk trubky se mi vryl natolik pod kůži, že jsem sám z vlastní vůle potají brávil tatínkovu trumpetu a zkoušel na ni vyluzovat různé zvuky. Vyrůstal jsem tedy v hudebním prostředí, jelikož můj otec byl zakladatelem mnoha orchestrů, jak dechových, jazzových tak i komorního souboru, který se věnoval převážně interpretaci hudby z období renesance a baroka. Po mém nástupu do základní umělecké školy jsem postupně zjišťoval, jak náročná, ale působivá je hra na trubku. Zaujala mě natolik, že jsem ve vyšším ročníku začal hrát i ve školním mládežnickém orchestru.

V orchestru se hrávaly skladby různých žánrů, od klasické hudby přes jazzovou až po českou a moravskou lidovou dechovou hudbu. Právě v tomto období jsem poznával skladby mnoha českých a moravských autorů, z nichž mě nejvíce zaujala tvorba Ady Rulíška, rodáka z Rudy nad Moravou, nedaleko města Šumperka, v němž byl Ada Rulíšek dlouholetým ředitelem Základní umělecké školy.

Ada Rulíšek byl osobností české a moravské hudební tvorby 20. století. Byl vynikajícím hráčem na akordeon, jehož hru vystudoval na Pražské konzervatoři. Byl zakladatelem různých orchestrů a organizátor mnoha hudebních festivalů především na severní Moravě. Mimo jiné studoval v Olomouci pedagogiku, která se stala součástí jeho života, a kterou prakticky provozoval po celý svůj život se studenty nejen v mládežnických, ale i jiných souborech.

Ve své práci se nejdříve věnuji osobnosti Ady Rulíška, jakožto vlastenecky zapálenému Moravákovi, který v nelehké předválečné době nacházel své uplatnění a poslání v rozvoji svého muzikálního talentu. Ten ho dovedl nejen k prvním hudebním autorským pokusům, ale i k veřejnému účinkování v rozhlasu a na

veřejnosti. Svoji životní roli završil jako hudební pedagog v Šumperku, v rodném moravském kraji.

Ve druhé části mého pojednání o hudebním skladateli Adu Rulíškovi se pokusím rozebrat podrobněji jeho autorskou činnost pro různé dechové orchestry a ocenění jeho tvorby.

Ve třetí části představuji dechové orchestry, ve kterých Ada Rulíšek působil nejen jako dirigent nebo umělecký vedoucí, ale i jako hráč na harmoniku.

Čtvrtá kapitola obsahuje úryvky z dopisů k výročí jeho umělecké činnosti od významných osobností tehdejší doby.

V závěru zhodnotím význam osobnosti Ady Rulíška, jeho přínos pro českou a moravskou dechovou hudbu, pro pedagogickou a metodickou činnost s hudební mládeží a pro jeho vlastenecký odkaz rodnému moravskému kraji.

1. ŽIVOT ADY RULÍŠKA

1.1. *Moravák, vlastenec, muzikant*

Ada Rulíšek se narodil 3. srpna 1920 ve vesničce nedaleko Šumperka – Rudě nad Moravou, v chudé početné rodině. Jeho otec byl řezbář a matka tkadlena. V tomto prostředí prožíval Ada Rulíšek své dětství i dospívání. Krásné okolí obce Rudy nad Moravou, řeka Morava, lesy, kopce, jeho dobří kamarádi a moudří lidé z tohoto kraje formovali jeho charakterové vlastnosti – především skromnost, pracovitost a skvělý vztah k domovině a jejím lidem. Ada Rulíšek vyrůstal v domku nejen s rodiči, ale i se třemi bratry a jednou sestrou. Otcovo řezbářské řemeslo vzbuzovalo v malém Adovi první estetické vjemy a při jeho muzikálním nadání i inklinaci k muzice. Kde byla muzika, tam byl i Ada. Především to byly vesnické kapely při tancovačkách, nebo večery někde pod košatou lípou a širým nebem při harmonice. To vše v něm zanechalo překrásný pocitový vztah k rodnému kraji, rodné vesničce a jejím lidem - a to nejen vztah umělecký, ale i vztah občanský. Nejen tyto vlivy, ale i vliv toho, že vyrůstal v českém prostředí obklopen německým živlem (což bylo pro tuto oblast příznačné), zanechal stopu v jeho pozdější tvorbě. Proto je jeho tvorba propojena hlubokým vlastenectvím, které bylo v době jeho mladých let prověřováno i prověřeno jeho velice jasnými vlasteneckými i protifašistickými postoji.

Při vzpomínkách na tuto těžkou dobu nevzpomíná Ada Rulíšek jen na své rodiče a sourozence, ale i na své učitele. Svými názory, výukou a vlastenectvím ho zvláště ovlivnil jeho první učitel Jan Linhart, řídící Obecné školy v Rudě nad Moravou, který byl v roce 1943 popraven fašisty v Breslau (Polská Vratislav). Další, na koho Ada Rulíšek vzpomíná, je jeho třídní učitel na měšťanské škole Jaroslav Hradil, který byl fašisty umučen v posledních dnech války. V neposlední řadě vzpomíná také na učitele, později ředitele měšťanské školy Vladimíra Sojáka, který mu byl velkým vzorem, pro svou vlídnou a srdečnou povahu. Mezi vlivnými osobnostmi svého života často vzpomíná na učitele Františka Balcárka, který pro něj byl prvním velkým muzikantským vzorem, jelikož František Balcárek byl nejen

podmanivým učitelem zpěvu, ale i kapelníkem kapely z Českého Bohdíkova, známé po celém okolí.

Ada Rulišek vzpomíná sám na své muzikantské začátky takto: *„Po vychození školy jsem se začal učit u táty řezbářem přesto, že původně bylo rozhodnuto, že půjdu na ševce nebo řezníka. A jak to tak na vesnici bývá, při náhodném průzkumu sousedovy půdy v rámci našich chlapeckých dobrodružství, jsem objevil starou jednořadovou harmoniku. Byla to spíše hračka, ale hrát se na ni dalo. Kupodivu se mně první pokusy dařily. Během krátké doby jsem se naučil, samozřejmě z paměti, celou řadu tehdy populárních popěvků. Bylo to 7. prosince 1934 (jak si člověk některá data pamatuje!), když jsem poprvé veřejně vystoupil v Rudě v divadelním představení, jako potulný muzikant Vitásek. Během přestávky jsem zahrál jako sólista několik písní. Písničky se líbily, musel jsem je několikrát opakovat. Bylo mně čtrnáct let, svět byl můj a osud byl, jak se později ukázalo, zpečetěn. Jako dnes si pamatuji, že mezi jinými jsem – samozřejmě diletantsky – zahrál i tehdy populární italskou písničku Tik tak, která se stále hraje jako evergreen. A tak jsem začal toužit po muzice. Avšak s mojí jednořadovou harmonikou to lépe už nešlo. Peněz však v naší početné rodině bylo poskromnu, byla krize, žilo se všelijak a na koupi nějakého nákladného hudebního nástroje nebylo ani pomyslení. Pomohl mně však starší bratr Josef. Z vlastních úspor mi koupil k vánocům harmoniku za 170 korun, jen dvouřadovou, diatonickou, s pouhými osmi basy. Jak jsem byl tehdy šťasten a bratrovi vděčen! Ale ani tento nástroj brzo nestačil, tak jsme se opět s bratrem Josefem, který hrával se mnou, rozjeli do blízké Červené Vody k tehdy známému výrobcí harmonik Wilhelmu Lubichovi. Na novou harmoniku samozřejmě ani tentokrát nebylo, rádi jsme se spokojili se starším nástrojem bez perletě a lesku. Ale byla to už harmonika chromatická, na které se dalo hrát už i v orchestru. Měla tři řady a osmdesát heligonových basů.“ (Ada Rulišek – 50 let umělecké činnosti str. 9 – 10)*

Ada Rulišek se toužil stát skvělým muzikantem a co nejdříve získat potřebné základní teoretické znalosti. Jeho prvním hudebním učitelem a zároveň kapelníkem, který Ruliška vzal poprvé do své kapely, byl tehdy známý kapelník Vilém Springer. Hudbou omámený Ada si vytvořil ze svých spolužáků svoji první kapelu, která se pro

nezkušenost a muzikantskou nezralost brzy rozpadla. Ale druhý pokus byl už úspěšný. Svoji druhou kapelu složil již ze starších studentů. Od roku 1936, kdy bylo Adovi šestnáct let, spolupracoval jeho soubor s již zmiňovanou Bohdíkovskou kapelou, kde převážná část repertoáru obsahovala krásné české písně, kterými tito muzikanti rozdávali pohazení po duši v této nelehké době v českém pohraničí po celém okolí. Tyto písně utvrzovaly české národní uvědomění. Hrávaly se tehdy záměrně české skladby například od J. Stelibského, J. Beneše, J. Jankovce a instrumentovaly se české národní písně, aby je mohl zpívat celý sál Němcům navzdory. V této těžké době se vydává poprvé Ada se svými dvěma bratry, Jiřím a Josefem, do Prahy, kde v prodejně továrny na harmoniky firmy Kebrle v Hyberské ulici kupuje bratr Jiří Adovi pětiřadovou chromatickou harmoniku za 3500 korun. Ada Rulíšek na tuto situaci vzpomíná:

„Byl to další z mých osudových dnů. Tehdy známý hudební pedagog F. Nejtek, který byl náhodou přítomen při mém prověřování úrovně nové harmoniky, byl mojí hrou velmi zaujat a hned se začal velmi zajímat o to, kde vlastně hraji a jak dlouho hraji. Doporučil tehdy mým starším bratrům, abych vzhledem k mému nadání začal studovat hudbu. V tu dobu bydlela v Praze moje provdaná sestra Marie. Bylo rozhodnuto, že nějaký čas u ní zůstanu a budu studovat hru na harmoniku.“ (Ada Rulíšek – 50 let umělecké činnosti str. 12)

V březnu 1938 odjíždí Ada do Prahy za svým cílem stát se skutečným hudebníkem. V Praze ho učí František Mrázek, který je Nejtkův odchovanec. Bohužel ale už za pouhé dva měsíce se musí vrátit, vzhledem ke květnové mobilizaci, zpět na Moravu.

Po návratu do rodné Rudy zakládá Ada opět soubor, který hraje převážně české písničky, pro útěchu českým vlastencům v této těžké situaci. Navzdory této době se na Adu usmálo štěstí a v červnu roku 1939 je pozván kapelníkem Josefem Šebkem do Prahy. Mladý Ada využívá této jedinečné možnosti odejít ze Sudet do tak zvaného protektorátu - do Prahy, kde právě v této době je započata jeho profesionální muzikantská kariéra. V Praze věnuje svůj veškerý volný čas studiu nástroje, zpěvu i harmonii u K. Rottenberga, od kterého získává i moderní

„scandollku“, jelikož Rottenberg je i obchodním zástupcem světově známé italské továrny na harmoniky Scandalli. Po Heydrichiádě dochází k zákazu veškeré koncertní činnosti, což Rulíška poznamenalo navíc i finančně. O tom, jak neústupná byla zloba Němců, svědčí i tato příhoda: *„V tu dobu jsme podnikli turné do jižních Čech. V Českých Budějovicích, kterým se nesmělo říkat České, jsem jako konferenciér začal: Balšánkův hudební soubor zdraví České Budějovice. A než jsem se vrátil z pódia do šatny, byl jsem očekáván mužem v koženém kabátě, česky mluvícím gestapákem. Ironicky a vyzývavě se mne zeptal, jak to vlastně s těmi „českými“ Budějovicemi je. Vytáhl mne z toho tajemník našeho souboru přes vlivné známé, že jako Moravák to tam neznám. Jinak bych ten koncert tehdy už nedohrál a neodzpíval.“* (Ada Rulíšek – 50 let umělecké činnosti str. 13)

I přesto, že na konci války dává Rulíškovi hlavní město Praha v jeho hudebním žánru nebyvalé možnosti, tak jeho moravské srdce touží po návratu na milovanou rodnou severní Moravu, kam se k rodičům a bratrům do své rodné vísky vrací již v červnu 1945. V roce 1946, ve svých 26 letech nastupuje Ada vojenskou prezenční službu, na kterou je přidělen do Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého, v němž se stává členem pěveckého souboru a vedoucím malé instrumentální skupiny. Zde mu velí známý dirigent Karel Chvalovský¹ a zde se také setkává s mnoha později známými muzikanty i zpěváky. Navazuje zde celoživotní přátelství se skladatelem a textařem Bohuslavem Nádvořníkem².

V roce 1947, kdy se Rulíšek vrací z vojny domů, hledá vhodné občanské zaměstnání, jelikož je k tomu donucen existenčními okolnostmi. Úřednická práce se s jeho muzikantstvím rozcházela, proto logicky považuje následně, i když krátkodobé zaměstnání v okresní nemocenské pojišťovně za svůj největší životní omyl. Proto, když mu tehdejší ředitel hudební školy v Šumperku nabídl místo učitele, Ada ho s nesmírným nadšením přijal a ve svých 27 letech začal studovat. Od roku 1948 je Ada Rulíšek sice velmi zaujat pedagogickou prací, ale přitom nezanedbává tvůrčí a publikační činnost. Jeho popularita v celém širém okolí přivádí do šumperské

---

¹ Karel Chvalovský (15. 5. 1902 – 25. 1. 1977) – kapelník, skladatel, dirigent

² Bohuslav Nádvořník (19. 12. 1920 – 4. 5. 1994) – textař, scénárista, libretista

hudební školy čím dál více mladých lidí. V roce 1950 se stává řádným učitelem hudební školy v Šumperku. V těchto letech je Ada Rulíšek na roztrhání, učí na škole, studuje v Olomouci, organizuje plno kulturních akcí a vystoupení po celém šumperském okrese. Při řádném plnění všech pedagogických činností i při vyčerpávající společenské a kulturní angažovanosti, zakončil v roce 1955 úspěšně své studium na Pražské konzervatoři a tím získal plnou učitelskou kvalifikaci. Pedagogickou činnost završuje Ada tím, že v roce 1970 je jmenován do funkce ředitele Lidové školy umění v Šumperku a tuto funkci zastával až do roku 1981, kdy odchází do důchodu. Za jeho působení v čele Lidové školy umění v Šumperku patřila tato škola k nejlepším v rámci tehdejšího severomoravského kraje. Navázala i družbu s hudebními učilišti v Budapešti i v Rostocku (tehdejší NDR). V této době už není jen uznávaným skladatelem, vyhlášeným učitelem, ale i organizátorem a spoluorganizátorem hudebních soutěží a festivalů nejen v okrese, kraji, ale po celé Moravě. Ada Rulíšek, plný sil, naplněn dalšími plány v rozvoji organizačních a skladatelských schopností, se neúnavně věnuje rozvoji a řízení dechových orchestrů a kulturních tradic v okrese, který pro něj celý život tolik znamenal.

Bohužel, k zármutku nejen svých krajanů a celého hudebního národa umírá náhle pochmurného dne 26. listopadu roku 1989 v Šumperku. Pohřeb se konal 1. 12. 1989 ve smuteční síni v Šumperku, před kterou vyhrává Modrá muzika. Slova se ujímá člen orchestru Antonín Soukup, čte smuteční projev, který připravil ing. Kulil, člen orchestru.

Vážení hluboce zarmoucení členové rodiny, vážení smuteční hosté.

Dovolte, abych se rozloučil s naším vzácným hudebním skladatelem a dirigentem železničního hudebního souboru Modrá muzika, mistrem lidové písně, Adou Rulíškem. Bude nám vždy velikou ctí, že s námi spolupracoval, radoval se z našich společných úspěchů v Československu i v zahraničí. Četné hudební skladby, které nám mistr Ada Rulíšek zanechal, ukazují jeho široké srdce i lásku k rodné Moravě a jejímu lidu.

Svým celoživotním hudebním dílem, pedagogickou i dirigentskou činností si vybudoval nezapomenutelný památník. Věříme, že jeho překrásná píseň Moravo

krásná a mnohé jiné budou přinášet radost, něhu i hrdost lidu naší krásné republiky, ale i sousedních zemí v NDR, Polsku, Maďarsku, Rakousku a jiných.

Mistr Ada Rulíšek byl řadu let hudebníkům Modré muziky vzácným a vždy milým přítelem, obětavým dirigentem i organizátorem.

Milý Ado, odešel jsi nám náhle a příliš brzy, tvůj hudební odkaz nám bude vždy velmi drahý. Loučí se s tebou tvoje Modrá muzika, šumperští hudebníci i tvoje hudby milovné obecenstvo s upřímným hlubokým zármutkem.

Milý Ado, děkujeme ti za tvé přátelství, za tvoje dobré srdce, za upřímnost, obětavost a lásku věnovanou hudbě.

Svým nesmrtelným lidovým hudebním dílem zůstáváš trvale mezi námi.
(kronika Modré muziky)

1.2. Hudební skladatel

Hudební život Ady Rulíška byl velmi pestrý. Nyní se tedy zaměřím na jeho skladatelskou činnost, která byla velmi bohatá a plodná. Jeho komponování je ovlivněno dobou, historicko-geografickou polohou a sociálními podmínkami. Musíme si uvědomit, že předválečná a válečná doba zanechala těžkou a hlubokou stopu v srdci mladého Moraváka. Proto jeho nejoblíbenější skladbou, hrající se dodnes se stalo melodicky i textově velmi působivé tango *Moravo krásná*, k němuž napsal hudbu i text. Nabízí se myšlenka, že motivaci k tak citovému sdělení nacházel u slavných vlasteneckých písničkářů Hašlera³ a Vacka⁴ a předlohou mu byla právě beze sporu Hašlerova *Ta naše písnička česká*. Nemůžeme se pak divit, že jeho píseň se stala populární hlavně v Sudetech, a dá se říci, že téměř zlidověla a v poválečné době se takřka stala „Moravskou hymnou“. Pro představu cituji úryvek z tohoto tanga:

„Moravo krásná, Moravěnko milá, tys země moje na světě jediná. V té celé kráse líbezná jako máj, Moravan věrný jen v ní vidí svůj ráj. Proto zbožňuji každý tvůj

---

³ Karel Hašler (31. 10. 1879 – 22. 12. 1941) – český písničkář, textař, skladatel, spisovatel

⁴ Karel Vacek (21. 3. 1902 – 18. 8. 1982) – hudební skladatel

malý kout a jen v tvé zemi navždy chci spočinout. Moravo krásná, Moravěnko milá, tys země moje na světě jediná“.

Právě obsazování moravských a českých pohraničních pevností a odhodlání vojáků bránit republiku, když se hrála a zpívala Vackova píseň *U našich kasáren*, mělo velký vliv na první pokusy o vlastní skladatelskou tvorbu Ady Rulíška. Z těchto prvních prvotin skladatele vzpomínám polku *Můj milý Pepíčku* a valčík *Ta naše vesnička malá*. Při pobytu v Praze roku 1939 se mladý skladatel kromě studia na nástroj a zpěvu, věnuje i studiu harmonie a instrumentace u známého aranžéra a nakladatele Bohuslava Leopolda. Ke konci války spolupracoval Rulíšek autorsky s orchestrem F. A. Tichého a s dechovkami Emila Kapláňka, Mayerovou, Benešovou, M. Lonského z Čelákovic, s brněnským orchestrem Ladislava Kozderky⁵ a s malou dechovkou Vlastimila Bartoše. V roce 1948 slaví Rulíšek úspěchy v Pražské kavárně Vltava v soutěži o nejlepší melodii roku 1948, kde opět zazněla mimo soutěž píseň *Moravo krásná*, která se těšila již druhé vlně popularity po celé republice. Mezi jeho dalšími, více jak dvě stě skladbami, jsou dodnes velmi hranými a populárními jeho melodie, které téměř zlidověly, například *Děvčátko z Ostravy*, *Akáty bílé*, *Když křídlovka zpívá*, *Jesenická polka*, *Krnovská polka*, *Litovelská*, *Modrá muzika*, *Hradčany nad Vltavou*, *Pod Pradědem*, *Šumperačka*, *Pozdrav z Jeseníků*, *Romance pro trubku*, *Tak vyhrává Ostravanka*, *Vyznání rodnému kraji*, *Tatínkův valčík*, *Festivalový pochod* a mnoho dalších. Jeho autorská činnost je zdatelně i podle názvů skladeb propojena z činností pedagogickou či dirigentskou, právě tak jako s neustále připomínající trvalou láskou k vlasti, rodnému kraji, k severní Moravě.

1.3. Pedagog

Jak už víme z jeho života, po návratu z vojenské služby v Armádním uměleckém souboru v roce 1947 začal Ada Rulíšek jako úředník šumperské pojišťovny studovat pedagogiku a konzervatoř. Od roku 1950, kdy začal učit jako učitel šumperské Hudební školy, v níž vyučoval hru na harmoniku, založil také třicetičlenný školní akordeonový soubor a v té době vedl v Sudkově smyčcový

---

⁵ Ladislav Kozderka (2. 3. 1913 – 11. 12. 1999) – skladatel, dirigent, klavírista

orchestr Lenas. V téže době se stal vedoucím školního dechového orchestru, který v té době tvořilo čtyřicet členů. Kromě těchto orchestrů a souborů spolupracoval také s dechovým orchestrem Osvětové besedy v Šumperku a stal se uměleckým vedoucím a dirigentem velkého dechového orchestru Modrá muzika ŽOS⁶ Šumperk. S tím často koncertoval nejen v regionu, republice, ale i v zahraničí, například v Rakousku, Německu, Maďarsku a Polsku. Svoji pedagogickou stopu nezanechal jenom ve své vlasti, ale i v zahraničí, jelikož jako pedagog spolupracoval s hudebními učiteli v Budapešti a Rostocku. Také pracoval v krajských metodických orgánech pro lidové školy umění, nebo pro amatérské orchestry a soubory. K jeho aktivitám patří organizátorství, spoluorganizátorství a osobní iniciativa při vzniku mnoha festivalů, z nichž jmenuji například Festival mládežnických dechových orchestrů v Zábřehu, který si každoroční tradici i vysokou úroveň udržel po osmnáct roků (1971-1989), dále pak festival v Bruntále, Jeseníku, Opavě i v dalších moravských městech, v nichž se po vzoru severní Moravy projevila velká vlna nově vznikajících mládežnických dechových orchestrů. Rulíškovu muzikantské a pedagogické umění začalo spolu s jeho nabývanou praxí sklízet bohaté ovoce. Mezi jeho mnoha skvělými žáky můžeme jmenovat M. Langra, F. Macka – známého sbormistra ve Zlíně (v tehdejší Gottwaldově), Dr. J. Kvapila zástupce ředitele LŠU⁷ v Šumperku, nebo sólistu – člena České filharmonie – hráče na lesní roh S. Suchánka. Takovýchto úspěšných žáků byla celá řada. Působili jako vedoucí souborů, kapelníci, členové souborů i učitelé hudby. Pedagogická činnost Ady Rulíška byla dovršena jeho jmenováním ředitelem LŠU v Šumperku v roce 1970, kterým byl až do svého odchodu do důchodu v roce 1981. Pod jeho vedením se stala škola jednou z nejlepších v rámci Severomoravského kraje a dosahovala dlouhodobě velmi dobrých výsledků.

Ada Rulíšek byl oblíbený pedagog a mezi učiteli také velice oblíbený kolega. Důkazem je i to co o něm napsal jeho bývalý kolega ze šumperské hudební školy a ředitel LŠU v Krnově Karel Dospiva. Z jeho slov dále cituji:

---

⁶ ŽOS – Železniční opravny a strojírny

⁷ LŠU – Lidová škola umění

„Když jsem v roce 1957 po skončení vojenské základní služby nastoupil jako učitel houslové hry na tehdejší Základní hudební škole v Šumperku, měl jsem to štěstí, že jsem se dostal do výborné party. Jako začátečník jsem potřeboval pomoc a rady zkušenějších kolegů. Mezi těmi, se kterými jsem se velmi brzy seznámil, byl i Ada Rulíšek, autor mnoha skladeb, zábavné a lidové hudby. I když jsem byl v Šumperku necelý rok, velmi rád vzpomínám na toto své působiště. A vždy také na to, jak jsem si s chutí zahrál na housle v orchestru, který Ada Rulíšek řídil. Hrávali jsme nejen v Šumperku, ale i okolních vesnicích a městech. Adu Rulíška jsem ale také poznal i jako výborného pedagoga, který dovedl se svými žáky velmi intenzivně a s nadšením pracovat. Jeho akordeonový soubor, to byla pro mne taková škola, co je možno s dětmi dokázat. Vzhledem k velmi dobrým pedagogickým úspěchům byl pověřen funkcí vedoucího oblastní sekce lidových hudeb v Olomouci.“ (Ada Rulíšek jubilující str. 12)

Více jak třicetiletá pedagogická činnost Ady Rulíška je obdivuhodná nejen svým časovým rozměrem, ale především svým obsahem a širokým záběrem na občany regionu od žákovského věku v LŠU přes hudební mládež v různých souborech a orchestrech až po množství amatérských seskupení v dospělém až důchodovém věku. Na všechny působil odborně, ale mile a zaníceně s neustálou trpělivostí a snahou posílit co nejvíce hudební tradice severomoravského regionu a tím i našeho národa.

2. TVORBA PRO VELKÉ DECHOVÉ ORCHESTRY

Ada Rulíšek psal převážně jen malé, většinou taneční formy. Byly to většinou polky, valčíky, waltzy, tanga, pochody, fox polky nebo kvapíky. V Rulíškově tvorbě se odráží láska k jeho kraji, kde se narodil a také spousta skladeb tomuto kraji věnoval.

Když se podíváme na tvorbu Ady Rulíška, tak uvidíme, že psal převážně jen pro velké dechové orchestry, nebo skladby pro Akordeonový soubor, který vedl v tehdejší LŠU Šumperk. Rád bych se tedy zaměřil více na tyto skladby.

První takové skladby, které Ada Rulíšek napsal, během obsazování v pohraničí byla polka *Můj milý Pepíčku*, valčík *Ta naše vesnička malá* a jeho tango *Moravo krásná*, které později téměř zlidovělo.

V roce 1940 je přijat do Ochranného svazu autorského. V tomto čase mu právě vychází tiskem i jeho prvotiny polka *Můj milý Pepíčku*, valčík *Ta naše vesnička malá* a další valčík *V lesíčku na stráni* a waltz *Ty jsi ze všech moje jediná*. V tomto roce se také znovu objevuje jeho nejznámější skladba *Moravo krásná*, která pro svou melodiku a vlastenecký text dosahuje velké popularity. Tiskem vychází v nakladatelství Vladislava Mangla, který byl jeho krajan a jemu vděčí také za spoustu vydaných skladeb. Je nahraná na gramodesky a zpěv nahrál Oldřich Kovář. Skoro ve stejném časovém horizontu, tuto skladbu nahrál Stanislav Procházka na desce Esta. Stanislav Procházka také nazpíval populární valčík *Červená Karkulka*. V roce 1948 slaví Ada Rulíšek se skladbou s *Moravo krásná* další úspěch. V pražské kavárně Vltava v soutěži o nejlepší melodii roku zazněla *Moravo krásná* mimo soutěž a prošla druhou vlnou popularity v celé republice. V roce 1956 Odjíždí Ada Rulíšek na svůj první zahraniční zájezd do Polska, kde si *Moravo krásná*, stejně jako u nás získala spoustu posluchačů a odměnou jí bylo, že jí polský rozhlas vysílal jako písničku roku.

V roce 1947 začal působit jako pedagog. To v něm probudilo novou vlnu iniciativy i inspirace. Organizuje koncerty, kde uvádí i své nové skladby. Na koncertě orchestru J. Maliny zazněly mimo jiné i Rulíškovy dvě nové skladby, bylo to tango *Mně se nechce věřit* a polka *Pro jednu lásku*.

Další skladbou, která měla v zahraničí úspěch, tentokrát v bývalém Sovětském svazu (dnešní Rusko), byl valčík *Přátelství*. Jeden z žáků hudební školy v Hlohovci, získal s valčíkem *Přátelství* zlatou medaili na festivalu v Artěku. Takových skladeb bylo ale více. Rulíškovy skladby se hrály například v Rakousku, v Německu nebo na Festivalu dechových hudeb v Belgii. Za zmínku stojí i *Festivalový pochod*, který si vybral Dechový orchestr mladých LŠU Krnov, když hrál na festivalu v Anglii před anglickou královnou.

Na počátku 60. let skládá Ada Rulíšek modernější skladby. Je to například *Dixielandový pochod*, *Tančíme charleston*, *Jesenická fox polka*. V televizi pak v roce 1962 poprvé zazní kvapík *Plnou parou*. V tomtéž roce slaví také svůj první televizní úspěch Rulíškův Akordeonový soubor hudební školy, který kromě jiných skladeb zahraje i jeho *Venkovanku*. V listopadu roku 1966, natočil Československý rozhlas v Ostravě jeho *Baletní valčík*.

Ada Rulíšek žil mezi prostými lidmi a právě pro ně napsal spoustu krásných skladeb. Právě skladby jako je *Cihlářská polka*, *Jesenická polka*, *Čalounická polka*, *Děvčátko z tiskárny*, *Pochod sklářů*, *Zlaté hedvábí* jsou tomu důkazem. Několik skladeb věnoval svému rodnému severomoravskému kraji, kam se vždy rád vracel. Byly to skladby *Děvčátko z Ostravy*, *Jesenická*, *Má Ostravo*, mnohokrát zmiňovaná *Moravo krásná*, *Moravský tanec*, *Písnička rodné země*, *Pod Pradědem*, *Pozdrav z Jeseníků*, *Šumperačka* a *Zdar naší Ostravě*.

Jako příklad toho, jaký měl vztah k lidem, uvádím skladbu *Milionář*. Tu složil pro jeho kamaráda Josefa Tomáška, který byl řidičem autobusu a ujel milión kilometrů bez nehody.

Všechny tyto skladby se hrály v rozhlasech po celé republice. Na úspěchu těchto skladeb měli samozřejmě velký díl i textaři, kteří jeho skladby otextovali. Na ty měl Ada Rulíšek velké štěstí. Takovými textaři byli bezpochyby i Ladislav Jacura⁸ a Bohuslav Nádvorník.

---

⁸ Ladislav Jacura (8. 10. 1913 – 1. 10. 2004) – textař

Rulíškova tvorba je hodně inspirovaná krajem severní Moravy, toto o něm říká jeho kamarád a kapelník Vlastimil Antoš: „*podíváme-li se na seznam skladeb Ady Rulíška, dá se říci, že jeho práce je opravdu plodná. Je to muzikantská chloubá severní Moravy a v jeho skladbách je tento kraj opěvován.*“ (Ada Rulíšek jubilující str. 13) Několik jeho skladeb uspořádal za sebe tak, aby bylo vidět, jak je spjat s tímto krajem:

„Moravo krásná – V radostné náladě – O tobě zpívám – Dej mi ruku svou – Děvčátko z Ostravy – Našel jsem, co mám rád – Ty jsi ze všech jediná – Nezapomeň – Jen pro Tvou lásku – Ve dvou – V malém lesíčku – Na stráni – Zpívejte si lesy pod Pradědem – Na rozloučenou!“ (Ada Rulíšek jubilující str. 13)

3. DECHOVÉ ORCHESTRY

3.1. *Dechové orchestry, se kterými Ada Rulíšek působil*

Ada Rulíšek nebyl jen skladatel a pedagog. Byl to vynikající muzikant, který hrál, dirigoval a navíc autorsky spolupracoval s mnoha soubory, kapelami nebo orchestry.

Za zmínku stojí jeho první kapela, která byla tvořena z jeho spolužáků. Ta se však brzy rozpadla a tak se rozhodl udělat další kapelu, kterou poskládal ze starších studentů a která si získala ve svém okolí dobrou pověst. Většinou hrávali polky, valčíky, mazurky, tanga a v neposlední řadě zařadila kapela do repertoáru i waltz. V době, kdy se svět připravoval na druhou světovou válku, nebyla v tehdejších Sudetech situace vůbec lehká. Česko – německé vztahy se vyhorcovaly, tím pádem přicházela v pohraničí doba slavných vlasteneckých písničkářů Hašlera, Vacka a dalších. Ada vzpomínal, s jakou oblibou hrála kapela jejich písně. V době, kdy Němci zabrali Sudety, tak Ada znovu založil soubor, který hrál výhradně jen české písničky. V roce 1939 byl pozván do Prahy kapelníkem Josefem Šebkem. Ada toho využil a odjel do Prahy, kde hrál v Šebkově souboru v hotelu Miramare ve Strašnicích. V roce 1940 přišel Rulíšek do souboru Antonína Balšánka jako harmonikář, zpěvák a konferenciér a v tomto souboru pracoval tři roky. Od roku 1941 spolupracuje také s Karlem Valdaufem⁹ v rozhlasovém orchestru Krim Klub. Také se objevuje jako host v orchestrech R. L. Vašaty¹⁰ a Václava Berky. Tyto orchestry často hrají i jeho skladby. Než došlo k zákazu všech kulturních akcí, spolupracoval Rulíšek ke konci války s mnoha dechovkami a mimo jiné i s orchestrem F. A. Tichého. Další orchestr, který stojí za zmínku, je brněnský orchestr Ladislava Kozderky, se kterým Áda spolupracoval autorsky. Autorsky spolupracoval i s malou dechovkou Vlastimila Bartoše.

V roce 1946 nastoupil Rulíšek vojenskou prezenční službu a byl přidělen do AUS (Armádní umělecký soubor Víta Nejedlého). V orchestru hrál na harmoniku

---

⁹ Karel Valdauf (25. 10. 1913 – 4. 7. 1982) – hudební skladatel

¹⁰ Rudolf Leo Vašata, žil v letech 1888 - 1953

a jeho velitelem byl K. Chvalovský. V roce 1956 vedl v Sudkově smyčcový orchestr jako dirigent a vytvořil harmonikový soubor na hudební škole v Šumperku. Dále se pak rozšířil výčet orchestrů, se kterými Ada spolupracoval. Jsou to orchestry plzeňského, bratislavského a košického rozhlasového studia.

V neposlední řadě Rulíšek spolupracoval s městskou hudbou OB¹¹ v Šumperku a jako dirigent a umělecký vedoucí působil v dechovém orchestru Modrá muzika ŽOS Šumperk, se kterým koncertoval v mnoha evropských zemích. Navázal spolupráci s dechovou hudbou Veselá kapela. Tu založil a stal se jejím kapelníkem můj tatínek Stanislav Bartošek. Společně připravovali koncert, na kterém měly zaznít skladby z jeho autorské dílny. Bohužel se koncert neuskutečnil z důvodu nečekaného úmrtí tohoto významného autora.

3.2. Modrá muzika

Dechový orchestr Modrá muzika je orchestr, který vznikl při železničních strojárnách v ŽOS Šumperku. Ada Rulíšek byl s tímto dechovým orchestrem spjat asi nejvíce. Působil tam jako dirigent a umělecký vedoucí. Modrá muzika hrála koncertní skladby, přepisy ze symfonických skladeb a také skladby od Ady Rulíška. Rád bych tento orchestr trochu více přiblížil.

Modrá muzika vznikla z podnětu vedení ŽOS, ředitele Šrámka, a ostatních složek na závodě v roce 1952. Dne 18. 1. 1953 byla první pracovní porada a poté následovala 25. 1. 1953 první zkouška souboru, kde byl zvolen prvním vedoucím souboru Ladislav Lukáš.

Samozřejmě bez muzikantů by to nešlo, následoval nábor členů, dále pak byly pravidelné zkoušky souboru. Postupně vznikla z několika jen málo zakládajících členů dechová hudba, která čítala téměř 50 členů.

Program Modré muziky byl velmi bohatý. Nebyly to jen skladby lidové, kde se představuje i vokální skupina Modré muziky, ale taky náročnější orchestrální skladby a operetní melodie.

---

¹¹ OB – Osvětová beseda

Rok co rok se zvyšoval počet vystoupení Modré muziky. Byla celá řada míst na okrese, kde dechový orchestr vystupoval. Zúčastňoval se pravidelně každoročních železničních hudebních festivalů např. ve Výprachticích, České Třebové, Lanškrounu, Mladé Boleslavi a dalších. Své skladby nahrávala také v Ostravském rozhlasu.

První větší úspěch Modré muziky se dostavil v roce 1957. Po vyřazovacích soutěžích v Litvli postoupil orchestr do závěrečného kola železničních dechových hudeb v Praze, kde se umístil na 3. místě. Roku 1980 se Modrá muzika umístila na prvním místě v krajské soutěži železničních dechovek v Ostravě, čímž si zasloužila vystoupení v gala koncertu odpoledne s Moravankou.

Na zkoušce dne 3. 10. 1979 se objevuje jméno skladatele Ady Rulíška. Dlouholetý dirigent Jan Chlebníček předává taktovku svým novým nástupcům Adu Rulíškoví a Ladislavu Müllerovi. Od tohoto data má Modrá muzika nové vedení. Dirigenti jsou Ada Rulíšek a Ladislav Müller a organizačním vedoucím je Jaroslav Pěnička.

V šumperském okolí je Modrá muzika velice známá. Lidé ji vídali na různých jarních, podzimních a vánočních koncertech. Kapela nevystupovala jen v nejbližším okolí a jen v tehdejší Československu, ale dobrou českou dechovou hudbu reprezentovala i na mnoha zahraničních zájezdech. Byly to zájezdy například do tehdejší NDR do města Wittenberg, Rakousko např. Liezen, Graz, Vídeň a Maďarsko, Polsko. Z tohoto je zřejmé, že zahraniční činnost Modré muziky byla velmi bohatá.

V Modré muzice se vystřídal spousta vedoucích, byli to třeba Ladislav Lukáš, Miroslav Buchta, František Smékal, Jaroslav Pěnička a Jaroslav Kranich. Za dirigentským pultem se vystřídali postupně Ladislav Lukáš, Miroslav Buchta, František Smékal, Jan Chlebníček, Ada Rulíšek, prof. Ladislav Müller, Jan Vyskočil a Jaroslav Kranich.

Ve vokální skupině se také vystřídala velká řada zpěváků a zpěvaček, jmenovitě Ludmila Soukalová, Bohumila Velčovská, Helena Soklová, Vlasta

Hrabalová, Jana Minářová, Ludvík Jedlička, Miroslav Kašpar a v pozdějších letech se představil i Jiří Tulach.

Při různých koncertech Modré muziky vystupovali nebo dirigovali různí hosté. Byli to například René Nachtigalová zpěvačka z Národního divadla, Jindřich Praveček: dirigent, skladatel a aranžér, dále to byl Eduard Kudelásek¹², Miloš Machek, Leopold Kučera nebo Jindřich Fohl.

Kromě Ady Rulíška, za kterého se Modrá muzika vypracovala mezi špičku dechových orchestrů, nese svůj podíl i Eduard Kudelásek. Ten dojížděl z Prahy na zkoušky, dirigoval koncerty a přinášel do orchestru dobrou náladu a hlavně i pohodu.

V devadesátých letech ještě Modrá muzika působila jako velký dechový orchestr, ale už ne na dlouho. Kolem roku 2000 se z velkého dechového orchestru, který měl asi 50 členů, stává malá dechová kapela, kterou stále vedl kapelník a umělecký vedoucí Jaroslav Kranich. Bylo to zapříčiněno dobou, která se změnila a většina muzikantů už neměla tolik času věnovat se hudbě. Někteří se zaměřili na podnikání a jiní trávili více času v zaměstnání. Ale i tato malá Modrá muzika hrála pro radost všem lidem v České republice a zajížděla dále i do zahraničí. Doba je však neúprosná a tak kapelník a umělecký vedoucí v jedné osobě Jaroslav Kranich ukončil činnost tohoto známého orchestru Modrá muzika v roce 2018.

---

¹² Eduard Kudelásek (4. 10. 1923 – 16. 3. 1995) – skladatel, dirigent

4. OCENĚNÍ ČINNOSTI ADY RULÍŠKA VÝZNAMNÝMI HUDEBNÍMI OSOBNOSTMI

K výročí umělecké činnosti byly vydány knížky, ve kterých byly publikovány dopisy s gratulacemi od známých umělců tehdejší doby. Výňatky z některých dopisů zveřejnili redaktoři Radek Medlík a Ctirad Medlík.

Z dopisů významných hudebních osobností Adu Rulíškovi:

Jindřich Praveček – zasloužilý umělec Praha

Skladatele Adu Rulíška znám řadu let. Už jako aktivní vojenský kapelník jsem s oblibou zařazoval jeho díla – pochody, polky a valčíky – do programů promenádních koncertů. Jako skladatel pracuje převážně v oblasti lidové hudby. Ve svých skladbách uplatňuje zdravou melodiku a vkus. Mnoho jich bylo u nás vydáno tiskem, nahráno v Čs. rozhlase (Praha, Brno, Ostrava, Košice, Hradec Králové) a na gramofonových deskách doma i v zahraničí (Rakousko, Polsko, NDR).

Dnes, kdy Ada Rulíšek slaví 30 let své umělecké činnosti, může s pocitem klidu a uspokojení přehlízet svou tvůrčí a pedagogickou práci.

Připojuji mu své srdečné blahopřání a upřímný dík. (Ada Rulíšek jubilující str. 15)

Standa Procházka¹³ – Praha

Mám před sebou na stole album s fotografiemi. Mezi mnohými je jedna, které si velmi vážím. Daroval mi jí kdysi tehdy náš nejmladší skladatel Ada Rulíšek. Napsal na ni hezké věnování: „Našemu populárnímu zpěváku Standovi Procházkovi za moc hezké nazpívání mého tanga Moravo krásná – upřímně Ada Rulíšek“.

Je tomu už 28 let, co jsem tuto hezkou písničku nazpíval. Stala se skutečně velkým šlágreem a dodnes ji na mne posluchači žádají.

Za mého působení v Čs. rozhlase jsem příteli Adovi nazpíval několik písní a náš rozhlasový kapelník F. A. Tichý tyto velmi často rád zařazoval do svých pořadů.

---

¹³ Stanislav Procházka (7. 8. 1919 – 16. 4. 2016) – zpěvák

Poslední jeho skladbou, kterou jsem nedávno nazpíval, je dnes již také známý a populární valčík Červená Karkulka. Po vysílání v rozhlase jsem dostal od posluchačů hodně dopisů, že se jim tato písnička líbí. Doufal jsem, že ji také „udělám“ na gram. desky, leč marně. Škoda, že v gram. závodech neměli pro nahrání pochopení. Jistě by na této písničce neprodělali!

Bože, jak to utíká. Už 30 let nám Ada Rulíšek píše hezké písničky. Jsem rád, že se „neodcizil“ a stále skládá dobré lidovky, které jsou jemu i mně tolik blízké. Proto mu tolik fandím!

Tož milý Ado, zlomte vaz a vzhůru do další třicítky! (Ada Rulíšek jubilující str. 15)

Karel Valdauf – Praha

Milí přátelé...

Poznal jsem přítele Adu Rulíška v Praze a při zakládání mého orchestru v roce 1942 napojil se do něho jako sólista na chromatickou harmoniku. Je to skvělý muzikant, což potvrzuje jeho působení v mém souboru až do doby, kdy změnil své bydliště a odstěhoval se do Šumperka. Jeho skladby měly vždy u posluchačů úspěch, a proto je rád hraji a natáčím jak pro Čs. rozhlas, televizi, tak gramodesky.

Je jedním z poctivých českých skladatelů a průkopníků české lidové hudby. Přeji mu do dalších let jeho skladatelské činnosti hodně melodických nápadů a těším se na další spolupráci. (Ada Rulíšek jubilující str. 19)

major Jindřich Zbožínek – kapelník vojenské hudby Olomouc

Se skladatelem Adou Rulíškem jsem navázal spolupráci již za svého působení jako kapelník vojenské hudby v Šumperku od února 1953 do listopadu 1955. V té době byly skladby Ady Rulíška vítaným přínosem pro skromný hudební archiv nově založené voj. hudby s malým početním nástrojovým obsazením. Ada Rulíšek byl častým hostem ve zkušebně voj. hudby v Šumperku. I po mém odchodu do Brna spolupráce s Adou neustala a jeho skladby jsem stále zařazoval na programy.

Nové širší formy spolupráce bylo dosaženo po mém nástupu do funkce kapelníka vojenské hudby v Olomouci. Ada Rulíšek si často v orchestrální zkoušce ověřoval své nové skladby ještě před jejich vydáním tiskem. Jeho Baletní valčík byl pro Čs. rozhlas v Ostravě natočen v listopadu 1966.

Celá řada jeho skladeb je pravidelně zařazována na programy „Promenádních koncertů“ ve Smetanových sadech. V zimním období pak při pořádání pestrých pořadů „Hudba pro radost“ v ZK MŽ¹⁴ v Olomouci.

Jako zvlášť oblíbené skladby mohu uvést fox polku Proto nám kapela a Jesenickou polku.

Jménem svým i celého orchestru vojenské hudby posádky Olomouc, blahopřejeme skladateli A. Rulíškovi k jeho 30leté činnosti a přejeme mu z celého srdce hodně dalších úspěchů v jeho skladatelské činnosti. (Ada Rulíšek jubilující str. 16)

prof. Mojmir Zedník – hudební skladatel, Olomouc

Jméno Ady Rulíška se stalo v naší lidové dechové hudbě pojmem. Melodika jeho skladeb vychází z lidových intonací, lehce se pamatuje a mnohé z jeho písniček přecházejí z generace na generaci. Už méně se o něm ví, že úspěšně spolupracuje s dechovými orchestry mladých LŠU, pro které píše hezké a dobře hratelné skladby.

S Adou Rulíškem mne pojí také dlouhodobé a upřímné přátelství. Právě takové, jaké by mělo být mezi lidmi, aby se nám všem, co máme rádi dobrou muziku, žilo dobře. (Ada Rulíšek – 50 let umělecké činnosti str. 25)

Miloš Machek – vedoucí dirigent OSB¹⁵ Brno

Ada Rulíšek – velký muzikant – přítel – jubilant! Daleko od rodného Šumperska se dostaly do světa notičky Ady Rulíška. Ten jich napsal! Komponuje skladby žánru zábavné hudby, většinou pro pořady dechových orchestrů. A tak bylo častou skutečností, že jsem se s ním setkával u dirigentského pultu velkých mládežnických orchestrů i souborů malých. Každý hudební skladatel vítá tu

---

¹⁴ ZK MŽ – Závodní klub Moravských železáren

¹⁵ OSB – orchestr Studio Brno

skutečnost, že jeho skladby zaznívají u mnoha hudebních těles. To jsou nezvratné důkazy o úspěšnosti skladeb, o životnosti vytvořených hodnot. Jubilující skladatel však musí pracovat i nadále, a to již vzhledem k nabytým zkušenostem i nahromaděným hudebním nápadům, které mají svůj prostor v pětlinkových partiturových arších. I v další tvorbě mnoho zdaru! (Ada Rulíšek – 50 let umělecké činnosti str. 26 – 27)

ZÁVĚR

Cílem mé práce bylo představit Adu Rulíška jako muzikanta, hudebního skladatele a v neposlední řadě jako úspěšného pedagoga. I v nelehké poválečné době ovlivněné také politickou situací dokázal vystudovat konzervatoř, podílet se na pořádání hudebních festivalů a jako učitel objevit mezi mladou generací další nadějně muzikanty.

Dále bych chtěl, aby jeho jméno nezaniklo a hlavně, aby se na tohoto skladatele severní Moravy nezapomnělo. Pro náš kraj a šumperský okres, je to jedna z nejvýznamnějších skladatelských osobností, nejen tím že psal o severomoravském kraji, ale i to, že tento kraj reprezentoval i za hranicemi tehdejšího Československa.

Ada Rulíšek byl ovlivněn takovými lidmi dechové hudby, jako byl Karel Vacek nebo Karel Valdauf a myslím si, že se může řadit mezi tyto velikány české dechovky.

Protože se také věnuji muzice a vím, jak je náročné vybrat skladby, které se posluchačům budou líbit, často zahrnuji do repertoáru skladby Ady Rulíška nejen proto, že jsou krásné, ale hlavně z toho důvodu, aby se na tohoto významného skladatele nezapomnělo. Jako učitel hudby chci docílit toho, aby i mladá generace znala jméno a tvorbu Ady Rulíška, protože jeho náplní bylo nejen skládat písně, ale vést právě mladé muzikanty k zájmu o lidovou hudbu.

Je velká škoda, že mu život neumožnil věnovat se umělecké činnosti déle. Jeho krásné písničky se objevují v repertoáru dechových kapel dodnes.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

MEDLÍK, Ctirad. *Ada Rulíšek - 50 let umělecké činnosti*. Okresní kulturní středisko v Šumperku. Šumperk, 1988.

MEDLÍK, Radek. *Ada Rulíšek jubilující: k výročí 30leté umělecké činnosti*. Okresní osvětový dům, odd. estetické výchovy a ZUČ. Šumperk, 1968.

Kronika Modré muziky

SEZNAM PŘÍLOH

Fotografie

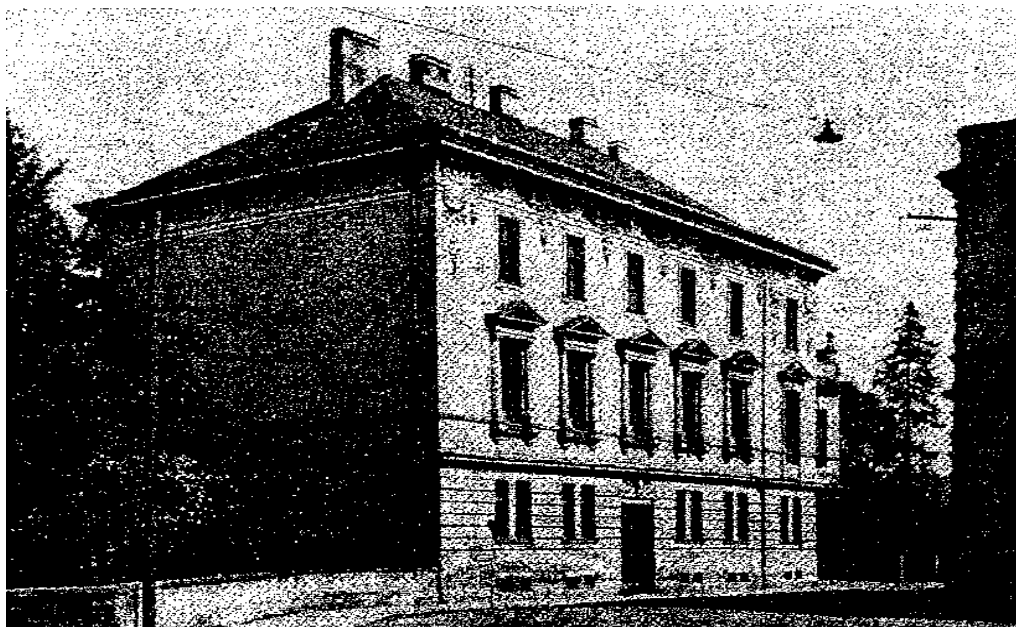
Seznam skladeb

Fotografie

Ada Rulišek v roce 1962

Tehdejší lidová škola umění v Šumperku, kde **Ada Rulišek** působil od roku 1947

Ada Rulišek už jako ředitel LŠU v Šumperku

Ada Rulišek učí ve třídě LŠU svoji žáčku

Seznam skladeb Ady Rulíška

Agronomská
Alenčin valčík
Až pojedu do Hradiště
Baletní valčík
Bloudící karavana
Bojničanka
Budovatelská
Cestička k domovu
Cihlářská
Co bych za to dal
Čalounická
Červená Karkulka
Danula mia
Danuščin valčík
Dej mi ruku svou
Dětský kolotoč
Děvčátko z Ostravy
Děvčátko z tiskárny
Dixielandový pochod
Dívka s květem mandloní
Dnes vím
Dobrým přátelům
Doufám, že přijde den
Dovolená s písničkou
Dožinková
Druhá směs písniček
Dřevařinka
Dvě jména
Estrádní valčík
Festivalový pochod
Háječku zelený
Haló polka
Hokejová
Hola hou
Holka modrooká
Hospůdka pod kaštany
Hradčany nad Vltavou
Chalupa na samotě
Já chcu jenom Moravanku
Jarní květy
Já tě málo znám
Jednotně vpřed
Jen my dva
Jen pro tvou lásku
Jesenická polka
Jesenická romance
Je to tak dávno
Jubilejní
Kdybych tě neznal
Když končí máj
Když křídlovka zpívá
Když píseň v kraji zní
Klatovská
Kočičí písnička
Koutecká polka
Králové tuláků
Krásné to bývalo
Krnovská polka
Krumlovský zámeček
Kvetou kaštany
Kytička fialek
Kytička pro maminku
Lesní pěšinkou
Libuščin sen
Litovelská
Macholův pochod
Máj, který se nevrátí
Má láska je harmonika
Malý estrádní valčík
Maminko moje
Malé intermezzo
Manifestační pochod
Má Ostravo
Má Praho
Mášenka
Měnivé časy
Milionář
Miluščina píseň
Mně se nechce věřit
Modlím se za tebe
Modrá armáda
Modrá muzika
Modrooká
Mój milý Janičko
Moravo krásná
Moravský tanec

Můj milý Pepíčku
Můj věrný přítel
Mým kamarádům
Myslivecká láska
Najdi notu pro písničku
Na kole
Náladový valčík
Na rozloučenou
Našel jsem, co mám rád
Nad Vysočinou
Na Tebe vzpomínám
Na zahrádce
Nejkrásnější zem
Nerozluční přátelé
Nezapomeň
Než přijde léto
Odešla láska
Ostravanka
O tobě zpívám
Panenky z města
Pěkně po našem
Pěkně zvesela
Písnička rodné země
Písnička rozkvetlá
Plnou parou
Pod oknem
Podzimní nálada
Pod Pradědem
Pod starou lípou
Pochod jesenických pilařů
Pochod rodáků
Pochod sklářů
Pochod sportovců
Pojď se mnou zpívat
Pomněnková mazurka
Pozdrav z Jeseníků
Pozdrav z Madridu
Pozemský ráj
Potůček zpívá
Praho
Pro Jarušku
Pro jednu lásku
Promenádní valčík
Proto nám kapela
Pro tvoje štěstí
První pokus

První směs písniček
Přehlídka traktoristů
Příbuzným navzdory
Romance
Romance pro trubku
Rozpustilá píšťalička
Rudé mládí
Rychlá kola
S chutí do toho
Skotačivá
Sláva kopané
Směs valčků
Smím prosit
Sólo stavbařům
Stará láska nerezaví
Staročeská polka
Start
Stavbařská
Štěbetavá
Šumperačka
Tajná láska
Tak vyhrává Ostravanka
Takhle mít hospodu
Ta naše vesnička malá
Tančíme charleston
Tatínkova mazírka
Tatínkův valčík
Ten hanácký kraj
Trubka zní
Tvé modré oči
Ty jsi ze všech moje jediná
Ukolébej mne ke spánku
Ulička pod Hradčany
Valčík přátelství
Valčík z mládí
Včeličky
Ve dvou
Veletržní polka
Venkovanka
Veselá muzika
Veselá tuba
Vesele s A. Ruliškem
Vesele po směně
Veselý svět
Ve stínu černých skal
Vítězná štafeta

V Košické dolině
V malém lesíčku
V našem lesíčku na stráni
V radostné náladě
Vrať se lásko má
V rytmu kastanět
V rytmu polky
Však ty ještě ráda
Všichni do kola
V údolíčku
V zámeckém parku
Vzpomínka na Štramberk
Výstavní pochod
Vyznání Radegastu
Vyznání rodnému kraji
Záhorácká
Zahřejte mi vesele
Za naší stodoličkou
Zas kvetou jiriny
Zdar naší Ostravě
Zimní nálada
Zlaté hedvábí
Zorušce z lásky
Zoruščin valčík
Zpíváme si po práci
Zpívejte si lesy